

Народився 12 жовтня 1962 р. в с. Осоївка Краснопільського району Сумської області. В 1983 р. закінчив історичний факультет ЗДПІ, працював у Державному архіві Запорізької області.

У 1993 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Українська автокефальна православна церква (1917–1930 рр.)». Обіймав посади асистента, старшого викладача, доцента та професора кафедри історії України.

Докторську дисертацію на тему «Інституційний розкол православної церкви в Україні в умовах модернізації (XIX ст. – 30-ті рр. XX ст.)» захистив у 2006 р. (науковий консультант – проф. С. М. Тимченко).

Працює заступником декана історичного факультету з наукової роботи. Підготував п'ять кандидатів історичних наук. (І. М. Шугальова, Т. Г. Савчук, Є. О. Голощапова, І. Г. Окорокова та В. П. Ганзуленко). Член редакційних колегій таких наукових видань: «Наукові праці історичного факультету Запорізького національного університету», «Південна Україна ХХ століття: Записки науково-дослідної лабораторії історії Південної України ЗНУ», «Сумська старовина. Науковий журнал з історії та культури України», «Сумський історико-архівний журнал». Член експертної ради МОН України з історичних наук.

**ІГНАТУША
Олександр
Миколайович**

*Доктор історичних наук,
професор*

Входить до складу колегії Державного архіву Запорізької області. Член спеціалізованої вченої ради Д 17.051.01.

Наукові інтереси О. М. Ігнатуші – історія православної церкви та міжконфесійні відносини в Україні ХХ ст. Автор понад 190 наукових праць. До них належать: монографія «Інституційний розкол православної церкви в Україні: генеза і характер (XIX ст. – 30-ті рр. XX ст.)» (2004), збірник джерел «Голодомор 1932–1933 років на території Запорізької області: свідчення очевидців» (2010), колективна монографія «Запорізький рахунок Великій війні. 1939–1945» (2013) тощо. Підготував навчально-методичні видання: «Історія рідного краю (Запорізька область): 1914–1939 рр.» (2003, 2005, 2006), «Історія релігій: хрестоматія-практикум» (2014). Автор статей для довідкових видань «Довідник з історії України» (1999) та «Українське козацтво: Мала енциклопедія» (2002).

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2008), почесним знаком Міністерства освіти і науки України «За наукові досягнення» (2007), Почесною грамотою Міністерства у справах сім'ї, дітей та молоді України (2004), знаком «Відмінник освіти України» (1999).

Народилася 25 травня 1946 р. в с. Потоки Таращанського району Київської області в сім'ї селян. Навчання в середній школі завершила в 1964 р. із золотою медаллю. У 1969 р. з відзнакою закінчила хімічний факультет Чернівецького державного університету.

Після закінчення аспірантури (1973) працювала у науково-дослідній лабораторії кафедри органічної хімії Чернівецького державного університету, де й захистила в 1975 р. кандидатську дисертацію за спеціальністю «Органічна хімія». В цій роботі Валентина Василівна дослідила синтез і властивості біологічно активних похідних піридину і хіноліну.

У 1977 р. обрана за конкурсом на посаду старшого викладача кафедри хімії Мелітопольського державного педагогічного інституту. З 1979 по 1985 р. працювала в цьому ВНЗ завідувачем кафедри органічної та біологічної хімії. Вчене звання доцента їй присвоєно у 1983 р.

З 1987 р. працювала доцентом кафедри хімії та біохімії на біологічному факультеті Запорізького державного університету. Розроблені В. В. Калиткою комплексні антиоксидантні препарати захищені 24 авторськими свідоцтвами СРСР, патентами України та Росії. За

**КАЛИТКА
Валентина Василівна
(1946–2017)**

Доктор сільськогосподарських наук, професор

результатами цих досліджень у 1995 р. вона захистила докторську дисертацію за спеціальністю «Біохімія».

З 1995 р. працювала завідувачем кафедри загального землеробства в Таврійському державному агротехнологічному університеті (ТДАТУ), де в 1997 р. їй присвоєно вчене звання професора.

З 2010 р. – директор Науково-дослідного інституту агротехнології та екології ТДАТУ. Член спеціалізованих вчених рад, експертної ради ВАК України з агрономії та лісового господарства.

Наукова школа проф. В. В. Калитки вивчає роль системи антиоксидантного захисту організму різних птахів у їх адаптації до умов утримання та розробляє технології застосування антиоксидантних препаратів для підвищення ефективності вирощування і тривалого зберігання продукції рослинництва. В доробку Валентини Василівни – 170 наукових праць. Під її керівництвом захищено одну докторську та десять кандидатських дисертацій.

Валентина Василівна нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня (2004), знаком «Відмінник аграрної освіти та науки України» III і II ступенів (2002, 2009), трудовою відзнакою «Знак Пошани» (2008).

Померла в 2017 р.